

Natis 12.000. Stajerc stane za celo leto samo 60 krajcarjev.

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopiju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
majdale do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 19.

V Ptuju v nedeljo dne 22. septembra 1901.

II. letnik.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“
za celo prihodnje leto 1902, in nam z naro-
čilom ob enem tudi pošlje celo naročnino
v znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos
do novega leta naš častnik **zastonj**.

Pomoč je potrebna!

Leto 1901 je bilo slabo. Sadja nimamo nič, seno-
košnja je bila vsled suše slaba, sedaj je pa še otava
vsled vedno trajajočega dežja uničena in vinska trga-
tev preti ponesrečiti, ker grozdje ne dozori in zaradi
prevelike mokrote poka. K temu presenečile so nas
še pred par dnevi povodnje, ktere so opustošile polja
in iz vinogradov odnesle zemljo ter seno na travnikih
pokvarile. Najhujše od vseh teh nezgod zadene žalibog
kmeta vsled pomankanje klaje (futra). Že danes stane
meterski cent sena 4 goldinarje in pozimi bode najbrž
poskočil na 5—6 gold. Potem bodejo kmetje svojo
živino prisiljeni pod sramotno ceno prodajati in vsakdo
ve, kaj to za kmeta pomeni.

Žakaj je štrbunknil Štajerc Fihposa v Dravo?

(Ponatis dovoljen.)

(Dalje.)

Na to sta se zopet spravila pit, in pila sta dolgo
noč.

„Copernika mi pa že moreš prodati“, pravi gos-
podar; „zahtevaj za njega kolikor hočeš! Ja, jaz ti
imam kar poln pehar denarja!“

„Ne, tega ne morem!“ pravi Štajerc. Pomisli ven-
dar, koliko koristi imam jaz lahko od mojega coper-
nika.“

„Oh, jaz bi ga imel vendar prav rad,“ pravi gos-
podar in prosi dalje.

„Ja,“ pravi Štajerc konečno, „ker si bil toliko
bober, da si me vzal pod streho, pa naj bo. Imej
raja copernika za pehar denarja, ali pehar mora biti
zvrhan.“

„Dobro, to boš dobil,“ pravi gospodar, ali tisto

Mi pozivljamo torej vse predstojnike onih občin,
kjer preti pomankanje klaje in kjer je škodo naredila
povodenj, da se nemudoma skoz svoje okrajno glavar-
stvo obrnejo na ekscelenco gospoda ces. namestnika
grofa Clary Aldringen v Gradcu s prošnjo tistih kmetov,
kateri nimajo klaje in ne denarja za nakup istega, da
se jih iz fonda za ponesrečence podpira.

Tak fond ustanovil se je letos od ces. namest-
nika, in vsi ljudski krogi so dajali denar, da se kme-
tom, poškodovanih po ujmah, zamore pomagati. Gos-
pod grof Clary je dober mož in mi smo docela
prepričani, da bode denarje dal, ako se potreba skoz
občine in okrajna glavarstva dokaže.

Kmetiski in gospodski program.

Konec.

VI. Država naj plačuje kaplane tako, da ti ne
bodo prisiljeni okrog kmetov po zbirci (kolekturi) ho-
diti. Vsako leto v jeseni, ko žito in trta dozori, mora
ubog kaplan obleči staro sukno in nataktni zelen
klobuk, spremljan po dveh možeh, ki nosita bisago ali
brento, hodit beračit. Kmet, čeprav je še tako malo pri-
delal, bode gospodu duhovniku vedno rad dal, ker bi

kišto pa moraš seboj vzeti; niti eno uro je ne maram
več v hiši imeti; ne more se vedeti, mogoče čepi še
notri.“

Štajerc dal je sedaj kmetu svoj žakelj, v katerem
je bila posušena koža njegovega ubitega konja in dobil
za to zvrhan pehar denarja. Kmet podaril mu je po
vrhu še svojo „šajtrgo“, da je tako zamogel kišto in
denar odpeljati.

„Srečno“, pravi Štajerc, naloži denarje in veliko
kišto, v katerej je še vedno sedel mežnar in odide.

Na drugi strani gozda teče velika, globoka reka
Drava; ravnokar popravljajo čez njo stari most; Štajerc
utrujen dospevši do sredi mosta se ustavi in pravi
sam pri sebi na glas, tako da je mežnar lahko slišal:

„Kaj naj počnem s to nerodno kišto? Težka je,
kakor bi bilo kamenje v njej! Jaz se bom še bolj
utrudil, če jo dalje peljem; kar vrgel jo bodem čez
most v globočino; če jo kdo ven potegne dobro, če
ne, tudi nič škode.“

Sedaj prime za kišto in jo malo privzdignil,